

[Socialministeren.]

syntes at ville være væsentlig mere omfattende end saadanne Forskydninger, som vilde kunne opnaas ved Ændringer i den mellemkommunale Refusionsordning. Idet jeg haaber, at der ved det paatænkte Lovforslag om en fælleskommunal Udligningsfond maa blive gennemført en for Kommunerne i det hele tilfredsstillende Ordning i økonomisk Henseende, kan jeg ganske tiltræde Udvalgets Flertals Opfattelse, og Spørgsmaalet om Ændringer i Socialreformens Refusionsordning henstaar saaledes indtil videre. Jeg undlader dog ikke at henlede Opmærksomheden paa, at Udvalget har udtalt, at det gaar ud fra, at hele Spørgsmaalet om Refusionsordningen kan tages op til fornyet Overvejelse og Drøftelse, saafremt det maatte vise sig, at Regeringens Forslag om Oprettelse af en fælleskommunal Udligningsfond eller andre lignende Foranstaltninger ikke gennemføres.

Jeg føler mig dog foranlediget til i denne Forbindelse at fremhæve, at det Materiale, Udvalget har arbejdet med, viser, at de Beregninger, der var foretaget forud for Socialreformens Vedtagelse med Hensyn til den procentvise Fordeling af Udgifterne mellem de forskellige Kommune-grupper, i alt væsentligt har holdt Stik. Jeg kan i saa Henseende henvise til de opstillede Beregninger i Betænkningen Side 14—15. Jeg skal imidlertid, hvis det mod Forventning skulde vise sig, at der ikke opnaas en Ordning for Kommunerne gennem Forslaget om Udligningsfonden, ikke stille mig afvisende over for Udvalgets Ønske om, at Spørgsmaalet om Refusionsordningen da tages op til videre Overvejelse og Drøftelse, idet den Mulighed foreligger, at den Refusionsordning, der blev skabt ved Socialreformen, ikke paa alle Punkter virker fuldt ud retfærdigt. Men skal der rejses Spørgsmaal om Ændringer, maa det ved nøje Undersøgelse nærmere godtgøres, om der findes Mangler.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal: Tilflytterspørgsmaalet har Udvalgets Arbejde ført til Forslag om en Ændring i Forsorslovens § 60, Nr. 5. Forslaget findes i Betænkningen Side 20 øverst og i nærværende Lovforslags § 3. Ved Udvalgets omfattende Undersøgelse af det nævnte Spørgsmaal viste det sig, at Spørgsmaalet langtfra

var af den Betydning, som man fra forskellig Side oprindeligt havde ment. Paa det Tidspunkt, da Udvalget optog sit Arbejde, var der fra forskellig Side rejst Kray om Ændringer i Forsorslovens Opholdskommuneregler særlig fra Den danske Købstadforening, idet man henviste til den formentlig stedfindende store Tilflytning fra Land til By. Udvalget har indhentet et meget omfattende Materiale fra de forskellige Kommuner for at danne sig et Skøn over Tilflytterspørgsmaalets økonomiske Betydning for de paagældende Kommuner. Af det indhentede Materiale fremgik det, som jeg nævnte før, at Tilflytterspørgsmaalet i Virkeligheden ikke var af nogen større praktisk Betydning for de paagældende Kommuners økonomiske Forhold. Af Betænkningens Side 18 fremgaar det, at der i København i 1934—35 er udbetalt i Kommunehjælp til Tilflyttere fra Landet 440 000 Kr., saaledes at Hjælpen til de paagældende er begyndt inden for 3 Maaneder efter Tilflytningen, medens der i Provinsbyerne i samme Tidsrum paa tilsvarende Maade er ydet i alt 522 000 Kr. til Tilflyttere fra Landet. Hvis man nu tænkte sig en Ændring gennemført til Forsorslovens § 60, Nr. 5, gaaende ud paa, at den Passus, der vedrører ydet Hjælp i en tidligere Opholdskommune i Løbet af de sidste 6 Uger før Tilflytningen til en ny Kommune, udgaar, saaledes at det alene er tilstrækkeligt til at føre Opholdskommuneforpligtelsen tilbage paa en tidligere Kommune, at der i Tilflytningskommunen har maattet ydes paagældende Person Hjælp inden 3 Maaneder efter Tilflytningen, vilde — naar Hensyn tages til, at Kommunerne jo direkte kun bærer $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, og til den Del, de paagældende Kommuner udræder som retlige Opholdskommuner — den endelige Merudgift, der for Bykommunernes Vedkommende som Følge af Understøttelser til Tilflyttere fra Landet kunde blive Spørgsmaal om at føre tilbage paa Sognekommunerne for det nævnte Regnskabsaar, *højest* blive 121 000 Kr. for Københavns Vedkommende og 73 000 Kr. for Provinsbyernes Vedkommende.

Det vil saaledes ses, at der for de paagældende Tilflytningskommuner kun er Tale om forholdsvis smaa Beløb, som der vil kunne være Spørgsmaal om at overføre